

דברים

ח' אב תשפ"ה

גליון מס' 485

אפריון שלמה

המרכז הרוחני

לע"נ משה בן רחמה לע"נ אלברט אברהם בן חנה
לע"נ מרים בת אסתר לע"נ אבלין בת נורגיה
להצלחת שלמה בן מרים הי"ו

הדלקת נרות: 18:59
נץ החמה: 05:51
צאת שבת: 20:17
צאת שבת ר"ת: 20:50

חומרות

"גלתה יהודה מעוני ומרוב עבודה".

אומר החיד"א: לפעמים לאדם יש חומרות עד השמיים, אבל בגופי ההלכות עצמן הוא מזלזל...

גלתה יהודה מעוני של מצוות... לימוד תורה, שבת, כשרות, טהרה... ומרוב עבודה של ענפי דקדוקי מצוות שאינם חייבים!

את מה שחייבים לעשות לא עושים, ואת מה שלא חייבים, דווקא על זה מקפידים... וזה גרם לחורבן!

"במה יזכה נער את ארחו"? "לשמור כדברך"!

למה הפסוק שואל רק על נער???

תשאל גם על אדם מבוגר... יש מישהו שלא צריך ליישר את הדרך שלו? יש מישהו שלא צריך חישוב מסלול מחדש?!

יהודי אחד היה ימני ושמאלי יחד...

כשהוא רוצה להשתמש במוטוריקה עדינה כגון כתיבה או גזירה הוא היה משתמש ביד שמאל, אבל פעולות גסות כגון הרמת משקלים והפעלת כח, הוא היה עושה ביד ימין...

נו, אז איפה מניחין את התפילין???

הוא הלך למרן הגרי"ש אלישיב...

אמר לו הרב אלישיב: "תניח על ימין. ובסוף התפילה, את אותן התפילין תעביר ליד שמאל".

טוב, כך הוא נהג שנים.

הבן של אותו יהודי נעשה בר מצווה... ויש לו את אותה הבעיה בדיוק!

הלכו לרב אלישיב, והרב אמר לו: "תניח רק על יד ימין".

שאל אותו הבן: "אולי אני אעשה כמו אבא, ויניח את התפילין לאחר התפילה גם על יד שמאל???"

אמר לו הרב אלישיב: "לא! תניח רק ביד ימין".

"למה?", שאל הנער.

אמר לו הרב: "אם כבר בבר-מצווה אתה תתחיל עם חומרות, ללמוד אתה כבר לא תלמד... אתה תרגיש שאתה יוצא ידי חובת עבודת ה' בזה שאתה עושה חומרות".

"במה יזכה נער את ארחו"?

אין הנער יכול ליישר את הדרך שלו בעבודת ה'?

"לשמור כדברך". אם אתה נער בתחילת הדרך, תעשה רק מה שצריך. את החומרות תשאיר לאבא לעשות...

בני משפחת קופשיץ למדו בישיבת חברון.

היה להם מנהג מבית אבא שלא אוכלים שום דבר מחוץ לבית... שוחטים לבד, מכשירים לבד... לא סומכים על אף אחד – הכל לבד!

כשהם נכנסו לישיבה, אמר להם האבא: "שלא תעזו שלא לאכול את האוכל שיש בישיבה!!".

"למה???", שאלו בתמיחה.

"כי אם אתם תתחילו לעשות לי צדקניות וחומרות, ללמוד אתם כבר לא תלמדו! אל תהיו לי צדיקים, תהיו כמו כולם ותלמדו!!".

תיתי דסתרי

"משכיל לאסף, למה אלוקים זנחת לנצח,

יעשן אפך בצאן מרעיתך".

אני לא מבין... קודם כל כועסים, ורק אח"כ זונחים...

ראיתם פעם מישהו שזונח לפני שהוא כועס??!

למה אסף הקדים את הזניחה לכעס???

"השיבנו ה' אליך ונשובה, כי אם מאוס מאסתנו קצפת עלינו

עד מאוד"

מה ירמיה הנביא רוצה?

מה פשר הטענה לקב"ה ששיב אותנו אליו, משום שאם הוא

היה מואס אותנו, אז איך הוא קצף עלינו מאוד?!

אומר הנצי"ב מוולאז'ין: יש עבד שמרד באדונו...

מה עושה האדון?

מכות ובית כלא!

כמה חזקות המכות? כמה הן תכופות? כמה זמן הוא ישב בבית

הכלא?

תלוי... הכל תלוי בכוונת האדון.

אם האדון מאס בעבד הזה והוא לא רוצה יותר לראות אותו,

סביר להניח שהוא יכה אותו בקצפו עליו לפני המאסר...

אבל אח"כ אין לו טעם לשוב ולהכותו...

איזו תועלת תצמח מזה?

אדרבה, הוא רוצה למכור אותו, וכל מכה רק תחליש אותו...

ולכן הוא גם ישב במאסר ימים רבים... עד שימצא לו קונה.

אבל אם האדון כן חפץ בעבד הזה...

הוא נזכר איך שהוא שימש אותו כל יום, וגם אהב את זה!

ממילא הוא לא מתכוון למכור את העבד, הוא לא מואס בו

בכלל... הוא מתכוון להשאיר אותו ולהחזירו לעבודה...

אמנם העבד הזה ישב במאסר ימים מועטים... אבל בזמן

שהוא ישב... הוא יחסוף מכות נמרצות על ימין ועל שמאל!

דווקא משום שהאדון חפץ בעבד, הוא רוצה ללמד אותו לקח,

שיזכור איך צריך להתנהג, ובזמן המועט שהאדון יושב אותו

במאסר הוא יכנס לעיתים תכופות וירביץ לו מכות חזקות!

אומר ירמיה הנביא: "ריבונו של עולם... תשיב אותנו אליך!

כי אם היית באמת מואס בנו, אז למה הבאת עלינו מכות

חזקות ונמרצות?... למה מכה רודפת מכה?... אין זה כי אם

אתה עדיין רוצה בנו ומצפה שנחזור לשמש אותך!

אומר אסף: אלוקים, למה זנחת אותנו לנצח? אנחנו בגלות

כבר כל כך הרבה זמן, הרי יעשן אפך בצאן מרעיתך!!!

גלות ארוכה זה לא הולך עם מכות נמרצות... אז תגאל כבר!

צדיקים

רבנו מנחם בראדא זצ"ל

תלמידו הרה"ח ר' מרדכי גרובר זצ"ל סיפר: "דרכו בקודש של רבינו היה לחלק פשטידה לכל התלמידים לאחר התפילה בשבת. מי שרבינו הכיר עליו, שלא הלך באותו היום למקווה, לא נתן לו פשטידה. פעם אחת איחרתי לקום בבוקר. החלטתי, שמוטב ללכת למקווה ולהתאחר בתפילה מלבוא לתפילה בזמן לפני שטבילתי במקווה, וכך עשיתי. הלכתי למקווה. כשכנסתי לביה"מ הם כבר הגיעו לברוך שאמר. לאחר התפילה עמדתי לפני רבינו לקבל פשטידה. אמר לי רבינו: "הן אמת, שבת להתפלל, כשהעולם כבר התפללו לברוך שאמר. אעפ"כ כיוון שהיית לפני כן במקווה, תקבל פשטידה!". סיפר תלמידו רבינו הרה"ח ר' משולם פייש מטאש (מח"ס 'עבודת עבודה'): ראיתי אצל דוד זקני הגה"ק רבי

מנחם בראדא מקאלוב זצ"ל, שזכיתי להימנות בין תלמידיו: היה נהוג שבשבת קודש בבוקר לפני התפילה התלמידים באו לשנות תה חם בחדרו. באותה השעה רבינו הביט על פני כל התלמידים שעברו לפניו, והכיר על כל אחד אם טבל במקווה. כאשר הכיר על פני אחד מהם שלא טבל - לא נתן לו לשנות, עד שילך לטבול. כך היה בעת סעודת הבוקר, כאשר חילק קוגל לתלמידי הישיבה. אם הכיר על פני אחד מהם, שלא טבל במקווה, החזיר את ידו ולא רצה לתת לו.

אחד מתושבי העיר קאלוב, ר' ישעיהו פרידמן, שימש כגבאי בית-הכנסת. עברו שבע-עשרה שנים מנשואיו ועדיין ר' ישעיה לא התברך בזש"ק. פעם אחת בליל חג הפסח הטמין את האפיקומן. כשהגיעו לצפון אמר: "רבינו, אני לא מחזיר את האפיקומן עד שרבינו יבטיח לי שאוושע בזש"ק". הצדיק ענה: "וכי אני יכול להבטיח?". אך הוא עמד בשלו, שאינו מחזיר לו עד שישמע הבטחה מפורשת, כי הוא חובק בן. כך נמשך הדבר זמן רב. כשהשעה היתה חמש עשרה דקות לפני חצות. הרבנית אמרה לבעלה: "קאלובר רב, תמיד אתה מדקדק לאכול אפיקומן לפני חצות. עכשיו לא תאכל! תבטיח לו!". אך רבינו התעקש, שאינו יכול להבטיח. הרבנית אמרה: "אני רוצה לאכול אפיקומן לפני חצות. אם לא תאכל, גם אני לא אוכל". רבינו אמר לה: "הלא את בת הרב מטאש. תבטיח לו כדי שנוכל לאכול אפיקומן". אמרה לו: "אני אבטיח, אם אתה תסכים". אמר לה: "בסדר". חזרה ושאלה: "מה כוונתך 'בסדר' שאמרת?". רבינו אמר: "בשנים-עשר החודשים לאחר מכן הוא יעשה ברית מילה!". השנה הבאה היתה שנה מעוברת. נולד לו בן זכר ב-י' אדר שני, ובפורים הכניסו אותו בבריתו של אברהם אבינו, ותהום כל העיר מנעשה זה.

באותה היום שנולד הבן, חל היוםא דהילולא של הרה"ק ר' יצחק אייזיק טויב מקאלוב זע"א. כמה אנשים נדחפו לחדרו של רבינו (גם הם ביקשו ישועות) עד שנשברה הדלת. למרות ששברו את הדלת, לא כעס. מעולם לא כעס רק אדרבה שחק. הם ביקשו ממנו ברכות והבטחות. רבינו צחק ואמר בענווה: "איני רבי ואיני יכול להבטיח. חסידי אונגאר חושבים, שאם פעם אחת הפצרתי אצל השי"ת ושמע את תפילתי, שכסדר אני יוכל להבטיח. הרי הרבה רבנים באו ליארצייט של רבי אייזיק'ל, לכו אצלם ותפעלו ישועה".

הפינה הרגילה

סיפר ר' לוי יצחק מבארדיטשב: פעם אחת היה אבא שתפר לבן שלו חליפה...

הבן היה שובב, שיחק עם החליפה וקרע אותה... טוב, הוא תפר לו חליפה שנייה, והבן השובב כמובן השתולל וקרע גם אותה...

מה עשה האבא?

הוא תפר לו חליפה שלישית, אבל הוא לא נתן לו אותה. רק מדי פעם הוא היה מראה לו אותה ואומר לו: "תסתכל, אם תתנהג יפה - תקבל!".

זה הסיפור של שבת חזון...

קיבלנו בית מקדש ראשון... חרב.

קיבלנו בית מקדש שני... גם הוא חרב.

מה עשה הקב"ה?

נתן לנו לקרוא את ההפטר של חזון ישעיהו,

ולראות בעיני רוחנו את בית המקדש...

תדעו לכם... אם תתנהגו יפה - תקבלו!

הבעיה היא שאנחנו לא כל כך מתחברים...

קשה לנו לצیיר בעיני השכל את מה שהפסדנו!

ר' משה המבורגר היה מבני ביתו של מרן החת"ס

סופר...

הוא סיפר שבערב תשעה באב החת"ס סופר היה

מסתגר בחדר ובוכה ובוכה ובוכה...

עד שהיה ממלא כוס בדמעות.

בסעודה מפסקת הוא היה שותה את הכוס!

כולם יודעים שיש הלכה שלפני שמברכים את

ברכת המזון, צריכים להסיר את הסכינים

מהשולחן... למה?

כי פעם אחת היה מישהו שמרוב צער בהזכרת

חורבן ירושלים בברכת המזון, לקח את הסכין

ודקר את עצמו...

שאלו את ר' חיים קנייבסקי: למה נפסקה

ההלכה המוזרה הזו?

מי ידקור את עצמו באמצע ברכת המזון?!

ענה להם ר' חיים: לא ההלכה היא המוזרה...

אנחנו המוזרים!

מלגה לברית מילה

אפריון שלמה מעניקה לאברכים שולמדים יום שלם,

מלגה על סך 500 ש"ח לברית מילה ע"י המוחל

עמרם דהוקי 0548-488555

מלגה ע"ס 1,500 ₪ לברית בשבת

בשכונות בית וגן, קריית יובל והסביבה

עם מרן הגר"ש בעני זכיל

עם מרן רבי הגר"ח דרש שליט"א

עם מרן האב"ד הגר"ש שרנבן שליט"א

עם כ"ק האדמו"ר מסאטמאר שליט"א

עם מרן השניט הגר"י סלי שליט"א

עם מרן הרב"ד הגר"י שרגא שליט"א

עם המוקבל הגר"י גרנצביץ שליט"א

עם הגר"י מוצאמי שליט"א

עם הגר"י שרנבן שליט"א

עם הגר"י כרין שליט"א

עם הגר"י ברד שליט"א

עם הגר"י מרנענא שליט"א

עם המוקבל הגר"י בצני שליט"א

עם האדמו"ר הגר"י אבנימזריא שליט"א

עם הגר"י מפרת שליט"א

עם המוקבל הגר"י יונגל שליט"א

עם המוקבל הגר"י עיס שליט"א

עם הגר"י כרין שליט"א

עם הגר"י ברד שליט"א

עם הגר"י מרנענא שליט"א

נא לא לקרוא בשעת התפילה

העלון טעון גניזה